

BLÖD

STYRELSESRUMMET

Nobben av mobben

Copyright Annika Boholm, mars 2019.

Blod.

sid 2.

SCEN 1, INT. STYRELSEKAMMAREN, T-huset, Sth - DAG

Fast kamera. Tras-Hanna, Lill-Aziza, Träkuken, Balsamuff, Slickepott, Långeman, Rådjuret, Vargen, Sur-Eva & Glasdockan Anna dräller omkring hipp som happ i styrelsekammaren - på bordet, i gardinen, på golvet, står på händerna, sitter i spagat etc. efter vad som funkar.

Kersti & Annika väntar utanför kammaren. Kersti suckar och lägger sig ner i Annikas knä. Alternativt vice versa. Annika drar av henne tröjan - Kerstis kropp blir ett 'sportlandskap'; ryggen en fotbollsplan, knät en snöig kulle, magen en simbassäng, benet en löparbana...: Tras-Hanna, Lill-Aziza, Träkuken, Balsamuff, Slickepott, Långeman, Rådjuret, Vargen, Sur-Eva & Glasdockan Anna ligger i en hög på hennes rygg, sitter på rad på benet, klättrar uppför knät, hoppar på magen.

SCEN 2, INT. STYRELSEKAMMAREN, T-huset, Sth - DAG

Tras-Hanna, Lill-Aziza, Träkuken, Balsamuff, Slickepott, Långeman, Rådjuret, Vargen, Sur-Eva & Glasdockan Anna sitter runt bordet.

Lill-Aziza

Spännande och svårbeskrivet på samma gång! Men, vi toppfinansierar, så kom igen när ni har distributör på plats och finansiering bekräftad. Träffas gärna och pratar mer längre fram.

Blod.

sid 3.

Sur-Eva:

Jag måste tyvärr avslå. Vi har fått in många ansökningar och konkurrensen är mycket hög. Projektet har intressanta kvaliteter och konstellationen bakom filmen är lovande. Lycka till med det fortsatta arbetet.

Rådjuret:

Jag uppfattar det som ett ambitiöst projekt med ett stort mått av risktagande och angelägenhet, tack för det. Den stora bristen på kvinnors berättelser, angelägenheten i tematiken och möjligheten att göra något helt eget när man bryter sig fri från konventionerna kring berättandet gör att jag förstår lockelsen i projektet.

Hopp vaknar hos Kersti och Annika.

Dock finner jag att det blir alltför otydligt - för mig - hur filmen ska lyckas bli en stark emotionell och konstnärlig film. Upplever att projektet befinner sig alltför tidig utveckling för att jag ska kunna göra en bedömning om möjligheten att idén når sin potential. I detta skede väljer jag att prioritera andra, starkare, projekt. Så, tack men nej tack.

Hoppet slocknar hos Kersti och Annika.

Blod.

sid 4.

Träkuken:

Jag tycker att materialet och dialogerna framförallt är autentiska, relevanta, seriösa och mycket mänskliga - de är lätta att förstå och känna igen sig i, och har en renhet och ärlighet som går bortom att "bara visa/säga" vad det handlar om och att "kvinnor också kan vara kåta" till exempel. Det gillar jag. Men undrar hur det ska presenteras, kommer ni att arbeta med ett "brand" för att få en grafisk profil som till exempel kan sammanbinda dessa korta podder, eller koppla till existerande kampanjer, organisationer eller plattformar med samma syfte eller ämne?

På nytt väcks hoppet hos Kersti och Annika. De är på väg att svara, men hinner inte.

Det är bara viktigt för mig att jag förstår till fullo hur ni tänker kring tillgänglighet. Var exakt vill ni möta publiken? Och hur?

Inte heller dessa frågor får något svar. Och hoppet falnar raskt.

Jag uppskattar att ni vågar och vill göra detta, men det är mycket viktigt för mig att det finns en tydlig plan på var mötet med publiken som kan skapa dialog sker och hur. Jag avvaktar respons innan beslut tas. Tack för tålamod.

Blod.

sid 5.

Balsamuff:

Er tematik kring livets olika faser generellt samt döden och kvinnoblod specifikt är angeläget, och definitivt relativt oskildrat i svensk film. Intressant berättarperspektiv...

Annika antecknar.

Den vågade och orädda energin som finns beskriven i ansökan återfinns dock inte i klippskisserna. Trots det personliga tilltalet saknar jag fördjupning hos karaktärerna, blir därför inte så emotionellt berörd av den filmiska gestaltningen som av er vision. Tackar också nej. Väljer att prioritera starkare projekt.

Långeman:

Ja... jag har gått och funderat ett tag, för jag ser så många RÄTT med detta projektet - ämnet, ingång, form; och så mycket energi, glädje, sorg och vilja. Men jag saknar en koppling mellan hur dessa berättelser och i den formen och uttrycket kommer att bli tillgänglig. Jag ser att ni jobbar med talanger som har erfarenhet i marknadsföring, och sociala medier och jag förstår att ni ämnar möta er publik på flera olika plattformar och skärmar. Jag ser inte hur ni kommer "tala" om filmen, hur ni kommer "märka" kampanjen på ett tillgängligt sätt och språk på att filmen inte kommer predika endast för de redan frälsta.

Blod.

sid 6.

Kersti lyssnar noga. Annika skriver.

Långeman:

Jag förstår att detta är mycket frustrerande, men som ni märker är jag inte helt övertygad.

Tras-Hannah

(Skakar på huvudet.)

Slickepott:

Jag ber så mycket om ursäkt, jag har inte hunnit svara på er tydliga och genomarbetade respons. Med tillgänglighet, menar jag ingång, access och det breda uttrycket för att kunna ledas in i det universum ni skapat. Då är plattform avgörande för att tillgängliggöra ämnet för just den publik som inte tillhör den naturliga målgruppen.

Alla runt bordet nickar instämmande.

Jag är glad att ni jobbar vidare, och jag förstår att ett avslag inte stoppar processen, även om det är en besvikelse på vissa plan. Jag önskar er lycka till i processen och om ni har lust får ni så klart uppdatera vid senare skede.

Blod.
sid 7.

Glasdockan Anna:

Jag brukar inte vara den som står och tvivlar, inte när jag vet att något är så relevant och så unikt, men just i detta fallet är just tillgängligheten för den normativa publiken så avgörande, om jag förstår projektet rätt, att jag inte kan ta det ur ekvationen. Som ni så klart vet är det ett nålsöga att ta sig till ett stöd, och i detta skede kan jag inte prioritera BLOD, men vi kan hålla dialog om ni tror att det ger mening för en framtida ansökan. Jag är ledsen att göra er besvikna, för, som jag sa, så tycker jag att både ni och projektet är mycket sympatiskt, unikt och viktigt.

Annika antecknar frenetiskt.

SCEN 3, INT. KORRIDOR, T-huset, Stdh - DAG

Fast kamera.

Kersti och Annika med dockorna i famnen.

Annika:

Vad blek du är...

Kersti:

Jag är hårdhudad. Det var först idag det gick in.

Blod.

sid 8.

Annika pekar slumpartat "konsulenterna=det"...?

Kersti:

(Nickar)

Annika:

(Kanske är repliken bara en tanke)

Hur tar vi oss ur det här...?

Kersti:

Jag tänker på Gud...

Annika:

Öh...

Kersti fortsätter:

...som sa till Noa: Bygg den så kommer de
~~att komma~~. (Build it and they will come.)

